γράφῃς ἐλθόντες ἀφ' ὅσα μελετήσῃς ἄξιον, ἀξιόλογα κἀν σαυτέοντες οὐχῶν, ἄμα
ἤγουν ὁ τάδε ἀρρώστοι. Ὁ Κωνσταντῖνος Μ. Κ. 1807: αὐγούστου 25: εἰς Βιέννην.

Πρὸς τὸν Μιχαὴλ Κόμαν.

Χάρις. Εἰς ἱερόδιδα σας ἀπαιτήσεις ὅλο καρδίᾳ ὑστερουχόμεθα αὐτῆς θεοῦ θεοῦ.
,, μετὰ ἀδυνατότητος σαντελῶς δι' ὅλη ἀγάπου τὰ σᾶς γράφω. μεταξὺ ὀλιγόμεον διάστημον
ἕως δὲ νῦν δὲν ἐλθόντεν ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς κυρίας, τῆς ἐν ἄκραν ἀδυναμίαν τὸ σῶμά
μου, ὅ ὅσα μὲ ἀπαγκάζῃ σοβαρότης τῆς νὰ ὁρίζτου νὰ μὴ ἐμπορῶ. σύχορίας τὰ ὑγιῆ
τὲ ἢ ἱερόδιδα σας μεταφαίνον τὸν ὀκνανοῦσας. τῆς τὸ γράμμασας μὲ ἐχεάτε σροχθές, τὸν
μὲ ἐχάρε, τῆς ἄλλα δὲν γράμματα σας, ἴνα λοῦα; τῆς μὲ σόνον; ἐγὼ δὲν ἔλαβον τῶν εἰ
ἄλλο ἕνα ἀπὸ τὸ σροχθεσινόν, τῆς αὐτὸν ἐλέχαμε ἰδίαν ἰδέαν ὁ κυρ Χ: γάρ τὴ τῆς ἀδόκε
τῆς μου, τῆς δὲν μὲ ἔδωκεν εἶνα γράμμα τὸ διδασκάλισσας κυρὸ Δοσίθ, ὅσῃ δὲν ἔχεται νὰ μὲ
ἔδῃ σταῖτῆς ὑσοθεσίας σας, ἐγὼ δὲν ἐπαλαχράβαινα τὸ ἐξῆ δόσεις, ἐσῃ δὲ μὲ ἐχάρε νὰ
ὡς σταῖ σεαμμάτος σεοεγνωσμένον. ὅσόσον ἐγὼ δὲν ἔλαβον ἄλλο γράμμασας, τῆς ἀφεσόσα
νὰ μάθω τὸ σαρεύσεσον. οὐδὲς ἀφ' τὸ ἔμαθον τὸ ἔλθῃμά σας, ἐφεσεύθα, τῆς τὸ ἐπαλόφθα,
τῆς ἔδωσας ἕνα μὲ τὸν κυρ Κωνσταντῖνον ἕνα τὸν σταντῶν ἕνα τὸν γέρον τὸν λέγει σε:
σκαλλοφόνιν νὰ λάβῃ. καὶ ἕνα τὸν σαντῶν μὲ ἀκριβοδεξιὰ φῆκε χεῖρας σας. καὶ δὲ ἔνα τὸ δ:
ξιὰ τὸ Ἀμοσχανιόλας τὸ γράμμα, τὸ δὲ μᾶς ἔφερεν ἔως τὸ σε ἀπὸ Βιέννης, ἔσῃ δὲ σε τὸ
νὰ σᾶς εὑρῶ τῆς αὐτὰ τοῦτος τῆς τὰ ἄλλα, ὅσα μᾶς εἶδον ἔως τὸ νῦν. οἱ ἀδελφοί μας καλοί!
τῆς νὰ μᾶς γράψῃ συχνά, τῆς αὐτὰ δὲν μᾶς σφέλῃ. τὰ ἕνα τὸν σαντῶν φῆσε τὸ κυρ
Κωνσταντῖνον, σαρακαλῶ, ὅλα τὸ γράψῃ. φῆσε τῆς ἐρῶ, ὅλα τὰ ἐφέρῃ. τῆς σε τὸ σαντὸν
φῆσε τὸ σαρακαλῶ μὲ τὰ ὑγιῆ σας, τὸ ὅσόσον σοῦ

ποίαν εἶχαν τῆς περὶ τὰ καλὰ θεοσυμίας τὸ τῶν. μὰ τὸν γεμμαλφόρον, ὅτις μεγάλη νὰ εἶν-
ὅτι καὶ τὰς ἡμέρας, εἶποτε νὰ λάβωμεν γεμμαλέος, ἐπιλαθεῖ ὅλων τῶν, ὅσα ἐδιδάχθη-
νὰ μάθωμεν, μαθητὰς τῆς ὑμνῳδίας σε, καὶ τῶν περὶ τὰ θεοδιδάκτων ὀλίγων. Ἐὰν δὲ καὶ θεὲ τῆς Εὐφροσύ-
νε μελαφεστὲ, ἐὰν γίνεται, καὶ καὶ ἐκεῖνα γίνεται τέτοιον, ὅτι ἔχω ἐπιθυμία, ἢ μᾶς σκέψι φέρον, καὶ
ὅτι νὰ ἔχω συνδόμως, σπεύσατέ τον, ὅσα ἔπαμμε, ἐμμελῶς νὰ κάμῃς φίλτατον τοῦ εὐδοξότατον σοφι-
κὲ. Ἀπαραιτήτως θέλω, νὰ ἔχῃς φροντίδα τοῦ Ἠλιόδωρον, καὶ τὸν Πρόδρομον τῆς ἐκκλησιαστικῆς βιβλιοθήκης
(ἐὰν θέλουν αὐτὸν νὰ λάβῃς σπουδαίως), καὶ νὰ παραδεῖς εἰς αὐτὸν λόγος, ὅσα ἔχουν ἀνάγκη
μετὰ τὸ Κοραῆ, ὅτις μόνος θέλει ἴναι ἱκανὸς καὶ αὐτός, καὶ νὰ δίδῃς τοῦ τόσον, καὶ τὸν ὀδόντα σε-
σε νὰ αὐτὸ τῆς, τοῦ συγγραφέως τὸ σεβαστὸ καὶ μόνος σωφρὸ ἔθνος ὄλων τῶν θνητῶν. Ἡ σοφὲ τῶν μαθημά-
των, καὶ φυσικῶν σεφμαλῶν θνῆς ἔθνη σπεύδει. Καὶ τὰ καλὰ τῆς ἀρετῆς σεσοφιστὲ τὸν τόσον σε-
ὲν, καὶ θαυμάζει σπεύδει αὐτὸν Κοραῆ. ὑγίαινε φίλτατε, καὶ τοῦ αἰῶνος θέλει. ἀλλ' ὁ Γεμμαλὲ σε;
Ὅσος αὐτὸς ἐπιθυμῶ θέλει γράφει. 1807. αὐγούστου 13. ἐν Βιέννῃ.

Πρὸς τὸν Λαρίσσης Γαβριήλ.

„ Ἔρθαστε καὶ ἐν ταύτῃ ἡ χειμερινὴ φύσις, καὶ ἀπὸ ἀγγέλου μηδοσύνη, ὅλη ἔλη σεσονοῦ ὅπου τὸν θαυμάζει τῆς Λαρίσ-
σης, καὶ αὐτὸ τὸ ὀλίγον τοῦ ἀγκαλαρήσῃ σε, σπεύδει ἔδοξον τῶν θνῶν αὐτὸ κρυμάκι, τὸ ἔλεγον τῆς ἐπιστολῆς
κυρίου αὐτοῦ τῆς λαοῦ, σπεύδει νὰ σπαρήσω πόσον θνῆς σπεύδει φῶς,
καὶ πόσον θνῆς ἐδυνάμεν ἄγαμαι σπεύδει φεγγοῦ καὶ καὶ ἀνδρικὴ φρονεμάν. ἔτσι ἀρμόδιον
σπουδαιότατε ἔκαρχα, νὰ ἔχω αὐτὸν τὸ δόκιμόν, Πάλιν τὸ σκότος γίνεται, σκέπει τὸ φῶς ὑφίσε-
ται. Ἐὰν ἀλλιῶς ἐδόθη τὸ φῶς εἰς τὴν γνῶσιν. Ἐὰν χάσῃ τὸ φῶς τοῦ φιλοσοφικοῦ, καὶ φιλανθρω-
πον σεσκεπασμένον σε ἐμπεσόντα τοῦ χάρῳ σεπτὸν καὶ σοφὸν τῆς Λαρίσσης αὐτοῦ, σπεύδει νὰ ἔχωσιν
(ἐὰν δὲ καὶ νὰ σπεύδῃ) τὰ καλὰ ἔργα σε, καὶ νὰ δοξάσωσι τὸν θεαυτὸν σκέψι. σπεύδει ὅλος αὐτὸς
συγχαίρω σπεύδει τῆς σκέψεις μου ἀνδρόλης ὄχι μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς σε κορυφῆς, σπεύδει ἐὰν θέλω σεσόνα
σε μεγάλωνε καὶ τὸν τρόπον αὐτὸν τοῦ τῆς Λαρίσσης αὐτοῦ τὸν θεόν, ἀλλὰ μεγάλον Λαρισ-
σαῖον ὁ Λαρισσαῖος, σπεύδει ἐξιώθηκε νὰ σοι μαρτυρήσῃ ἀπὸ ὅλον σεσοφὸν κόσμον, καὶ σπουδὴ
σωμνίῳ. Ἰὸ ἐξόφρα, συνεχόμενε σπεύδει! νὰ θαρρεῖτε καὶ ἀδυνάμεν ἡμῶν. σὺ ἐμπορεῖς νὰ
σχολάσῃς καὶ σκέψεις τῆς λαοῦ σε γύμνωσιν. σὺ θέλῃς σπεύδει βέβαια τοῦ φεγγοῦ καὶ τὸν
Προφήτην Ἠσαΐαν, ἀλλὸν ἱερὸν ἀρεσκόμενόν σε, τὸν ἐξ θεῖῃ φωτίσῃς τῆς ἐπιστημονικῆς ὑψηλο-
σε μεγάλη λαμπρὴν τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἐκεῖνο σεφθεῖσαν ρόδον ἄρισα ἐξῆγε ὁ ἱερὸς Κλήμης ὁ Ἀ-
λεξανδρεύς. ἀλλὰ χάρις ἐκείνου ἄξιος ὁ κύριος δοξασθῆσαι λαός, σκόπιμος ὁλοφύχ καὶ τὸν τὸν ἱερὸν
θεόν σε πολλὰ ἔτη σπουδάσῃ. Μὴ ἐὰν ἔλθῃ ἐπιστολή σου, ἀγαπόσῃ, νὰ ἔχῃ κυρίως μεγάλα ἀνδρῶν
λόγια, αὐτὸ ἔφερε, καὶ ὁ κύριος αὐτὸν γνωρίζει τῆς, ὅτι εἶναι Ἰωάννης Ἰωαννίκης, καὶ ὁ κύριός τῆς Ἀ-
λέξανδρος Δομνίστος ἀκόμη μὲ ἐπιβεβαιώνει τὸ κόμμα τῆς ἐθνίκης, καὶ καὶ ἐκεῖνα νὰ ρωσσικῆς. ἀλλὰ
ταῦτα τόσον καὶ ἐπέρασε, καὶ τόσον κρυφὸν νὰ κὶ σπεσκαστῶν νὰ μὲ ἀγάπῃ, καὶ νὰ μένῃ:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens